

поколебимъ въ православнѣ-тѣ вѣрѣ; той ходилъ на Констанскыя Сѣборѣ (1418 г.) и пакъ ся върнѣлъ безъ най-малѣкъ порока въ него.

Послѣ митрополитѣ Исидорѣ (1438 г.), кой-то дошѣлъ изъ Цариградѣ, сѣдинилъ още еднѣжъ подѣ духовнѣ-тѣ си власть двѣ-тѣ раздѣлены митрополіи, нѣ подхвърлилъ и русскѣ-тѣ черковѣ подѣ голѣмѣ опасность. На негово-то врѣмя, Папа Евгений IV-ый влѣзѣлъ въ споразумѣніе съ Гръцкыя императорѣ, Іоанна Палеолога, да сѣберѣтъ сѣборѣ, та да ся сѣдинятъ на него черкови-ти. На тоя сѣборѣ трябало да си има гласѣ-тѣ и русска-та черкова, затова императорѣ-тѣ былѣ прѣготовенѣ, кога-то ѣ пратилъ за митрополитѣ прѣдѣденія на Папѣ-тѣ человекѣ; и подирѣ чѣтыри мѣсяца отъ като отишѣлъ Исидорѣ въ Россіѣ, го поискали отъ Великыя князѣ, да го прати на сѣбора въ Италиѣ. Съ голѣмо прискѣрбіе го отпустилъ Василій Тѣмный, убѣждаваещѣ го на испращаніе да ся не поклаща никакѣ отъ догматы-ты на Православіе-то. Той обаче безъ да му испълни желаніе-то, повече отъ другы-ты на Сѣбора работилъ за въ ползѣ на папѣ-тѣ. И кога-то ся върнѣлъ въ Москвѣ, провѣзгласилъ станѣло сѣединеніе-то на черковы-ты, и въ литургіѣ-тѣ, намѣсто имя-то на Цариградскыя патрикѣ, спомянѣлъ имя-то на папѣ-тѣ. Тогава великыя князѣ Василій Тѣмный тѣржественно го изобличилъ за еретикѣ и го прѣдалъ на свѣтско-то и духовно-то осѣжденіе. Обвиненый въ прѣдѣтелство на вѣрѣ-тѣ, Исидорѣ, былѣ затворенѣ въ Чюдова монастырѣ, нѣ той побѣгнѣлъ тайно отъ тамъ въ Римѣ, дѣто си и умрѣлъ въ сана кардиналъ.

Слѣдѣ него Московска-та митрополія ся управлявала отъ Св. Іона, кой-то, дордѣ былѣ Рязанскы епископѣ още, показалѣ голѣмы услуги камѣ-то Василю Тѣмный, въ борбѣ-тѣ му съ Шемяка. Великыя-князѣ най-напрѣдѣ искалъ да го прати въ Цариградѣ, да го рѣкоположатъ, нѣ като чюлъ каквы бѣрконіи имало на Истоку, сѣбралѣ русскы-ты епископы, и имѣ заповѣдалѣ сами да си го рѣкоположатъ. — Отъ тогава вече по причинѣ, дѣто ся изгубила Гръцка-та имперія, Русскы-ты митрополиты ся поставяли собственно отъ Сѣбора на свои-ты епископы; зачо-то много мѣчно было да ся отива прѣзъ Литовскѣ-тѣ земѣ въ призѣтыя отъ Турци-ты Цариградѣ. Источни-ти патриарси, съ кои-то Русска-та черкова си не прѣсичяше сношенія-та, колчемѣ го поискваше случай, ся сѣгласили и удобрили и тѣ тоя рядѣ въ посвященіе-то му.

Св. Іона е послѣдній отъ святители-ты съ титулѣ-тѣ, Киев-